

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מ"ייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנוסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת

הגה"ק רבי חיים ב"ר יצחק פפוס זצ"ל

הרה"ק רבי דוד יהודה לייב בהרה"ק ר' אברהם יהושע העשיל טווערסקי זצ"ל

הרה"ק רבי יעקב יצחק בהרה"ק ר' יוסף יהושע ווארמאן זצ"ל

חיים משה ע"ה ב"ר שרגא פייוול מאיר יבלחט"א

לע"נ כל קדושי המלחמה

לרפואת הפצועים וחזרת הנעדרים

והצלחת כל חיילינו שיחזרו לשלום

משנה ג'

רבינו עובדיה מברטנא

והוא פוסק כנגדן ט"ו מנה - אלף דינר
הן עשרה מנה, וכשבא החתן לקבל
עליו ולכתוב בכתובה, כותב שליש
יותר, שהן ט"ו מנה, אם הכניסה לו
הכלה דינרין בעין, מפני שהוא
משתכר בהן.

וכנגד השום - ואם הכניסה לו בגדים
ותכשיטים שצריכין שומא, הוא פוסק
פחות חומש, שאם הכניסה שום של
אלף זה, אינו מקבל עליו אלא שמונה
מאות, שדרך הבאים לשום הבגדים
ונכסים של הכלה, לשומם יותר
משוויים, לכבוד הכלה ולחבבה על
בעלה.

שום במנה ושוה במנה - כלומר אם
לא שמו נכסי הכלה ותכשיטיה אלא
כמו שהם שוים בשוק.

איין לו אלא מנה - לא יכתבו בשטר
הכתובה אלא מנה כמו ששמו.

שום במנה היא נותנת שלושים ואחד
סלע ודינר - שום שהוא מקבל במנה,
שאמרו לו כתוב מנה בכתובה, והיא
תכניס לך שום של מנה, צריך שישמו
אותו בבית החתונה שלושים ואחד
סלע ודינר שהוא מנה וחומשו.

ובארבע מאות - שום, בשיקבל עליו
החתן לכתוב ארבע מאות. היא נותנת
חמש מאות לפי שומת הנועדים.

וכשחתן פוסק וכו' - ואם שמו הם
תחילה והכניסה לו, בין שום קטן בין
שום גדול, הוא כותב בשטר פחות
חומש.

פְּסָקָה האשה **לְהַכְנִיס לוֹ** לבעלה בנדוניה **אַלֶּף דִּינָר** במזומן - **הוא**

פּוֹסֵק כְּנֶגְדָן בעלה רושם בכתובה שקיבל ממנה בנדוניה **חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי מָנָה**

אלף וחמש מאות דינר, כלומר שהבעל מוסיף מחצה על סכום הנדוניה שאשתו
מכניסה לו במזומן, לפי שהוא משתכר בכסף זה. במפרשים מבואר, שמוסיף לה
שליש, לפי שהתוספת היא שליש מכל סכום הנדוניה שהוא כותב בכתובה. מכאן
שליש כזה נקרא: 'שליש מלבר' (מבחוץ), שהוא אמנם מחצה מלגיו (מבפנים), וזהו

שביארנו שמוסיף לה מחצה. **וּכְנֶגֶד הַשּׁוּם** ואם הכניסה לו בנדוניה מטלטלים,
הצריכים שומה, כגון בגדים, כלי בית ותכשיטים, והקרובים שמים (מעריכים) את

שוים - **הוא פּוֹסֵק פְּחוֹת חֲמִשָּׁה** הבעל רושם בכתובה את סכום השומה
פחות חומש, כגון אם הכניסה נדוניה שהשום שלה אלף דינר, הוא כותב בכתובה
שקיבל ממנה רק שמונה מאות דינר. הטעם הוא, לפי שנוהגים היו בבית החתונה

לשום את הנדוניה בחומש יותר משוים לכבוד הכלה. **שׁוּם בְּמָנָה, וְשׁוֹה**

מָנָה פסקה להכניס לו שום במנה, כלומר שיכתוב לה בכתובה מנה (מאה דינר)

כנגד החפצים השונים שתכניס לו בנדוניה, ובאמת הם שווים מנה, שלא שמו אותם
בתוספת כל שהיא, אלא כמו שהם שווים בשוק - **אֵין לוֹ אֶלָּא מָנָה** ואינו יכול

לומר, הואיל והוא כותב בכתובה מנה, עליה להכניס לו מנה וחומש (היינו מאה
ועשרים וחמש דינר), שלא אמרו לפחות חומש בכתובה אלא בשום ששמוהו בבית

החתונה, שנוהגים שם להוסיף עליו חומש, כמו שביארנו לעיל. **שׁוּם בְּמָנָה** אם
רוצה האשה שבעלה יכתוב לה בכתובה, שהכניסה לו שום במנה, היינו חפצים

שוים במאה דינר - **היא נותנת שלשים ואחת סלע ודינר** שהם מאה
ועשרים וחמישה דינר (סלע = 4 דינרים), כלומר היא צריכה להכניס לו נדוניה,
שישומו אותה בבית החתונה מאה ועשרים וחמישה דינר, ונמצא פוסק כנגד השום

פחות חומש, כמו ששנינו למעלה. **וּבְאַרְבַּע מֵאוֹת** ואם היא רוצה שיכתוב לה
בכתובה שקיבל ממנה שום בארבע מאות דינר - **היא נותנת חמש מאות**

נדוניה שישומו אותה בחמש מאות דינר. משנתנו באה להשמיע, שגם בנדוניה
מרובה וגם בנדוניה מועטת שהאשה מכניסה לו במיטלטלים, צריך שתהיה שומת
הנדוניה בתוספת חומש (היינו רבע, שהוא חומש מלבר) כנגד הסכום שהיא רוצה

שיכתוב לה בעלה בכתובה. **מֵה שֶׁחָתָן פּוֹסֵק** וכשבא החתן לכתוב בכתובה
את סכום הנדוניה שהכניסה במיטלטלין, לאחר שכבר שמוה בבית החתונה, בין
שהיא נדוניה מרובה, בין שהיא מועטת - **הוא פּוֹסֵק פְּחוֹת חֲמִשָּׁה** הריהו

כותב בכתובה את סכום שומת הנדוניה פחות חומש, כמו שלמדנו ברישא.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ד'

רבינו עובדיה מברטנא

פסקה להכניס לו כספים – דינרים בעין שמוכנין להשתכר בהן מיד. סלע – שהוא ארבעה דינרין נעשה ליכתב בשטר הכתובה בששה דינרין, בתוספת שלישי. ואשמעינן תנא דבדינרין בעין, בין שהן מרובים כגון אלף דינר דקתני ברישא, בין שהם מועטים כגון סלע דקתני בסיפא, לעולם נכתבים בשטר הכתובה בשליש יותר, מפני שעומדין להשתכר בהן מיד. ובדברים שצריכין שומא, כגון בגדים ותכשיטים, בין שהם מרובים כגון וכנגד השום דקתני דקאי אאלף זוז דאמר ברישא, בין שהם מועטים כגון הא דקתני שום במנה היא נותנת שלושים ואחד סלע ודינר, לעולם פוחתין חומש בשטר הכתובה ממה ששמו אותם בבית החתונה, לא שנא אם שמו אותם תחילה ואחר כך באין לכתוב הכתובה, שאז צריך לפחות בשטר הכתובה החומש מן השומא ששמו בבית הכלה כדקתני וכשהחתן פוסק וכו', ולא שנא אם הוא כתב תחילה הכתובה, שאז צריך שתהיה השומא בתוספת חומש ממה שכתוב בכתובה, כדקתני "ובארבע מאות שום היא נותנת חמש מאות".

לקופה – שיתן לה עשרה זוז על כל מנה ומנה שהיא מביאה לו, כדי לקנות לה מהם בשמים ותמרוקי הנשים. ולא אתפרש במתניתין אם לכל שבוע או לכל חודש או לכל שנה.

פְּסָקָה האשה **לְהַכְנִיֵס לוֹ** לבעלה בנדוניה **כֶּסֶפִים** כסף בעין - **סָלַע כֶּסֶף** שהוא ארבע דינרים **נְעִשָׂה שְׂשָׂה דִינָרִים** כלומר כנגד כל סלע מסכום הנדוניה, פוסק הבעל בכתובה ששה דינרים (סלע ומחצה), ואין הבדל בין נדוניה מרובה לנדוניה מועטת, לעולם הוא מוסיף מחצה כנגד כל סכום במזומנים שהיא מכניסה לו בנדוניה, היינו שרושם את סכום הנדוניה בכתובה פי אחד וחצי (לפי המפרשים: בתוספת שלישי, כלומר שלישי מלבד, כמו שביארנו במשנה הקודמת). **הַחֲתָנוּ מְקַבֵּל עָלָיו** לתת לאשתו **עֲשָׂרָה דִינָרִין לְקָפָה** לצורך קופה של בשמים ותמרוקי נשים, **לְכָל מְנָה וּמְנָה** על כל מאה דינר שהכניסה לו בנדוניה, בין בכספים ובין במיטלטליו. **רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַכֹּל כְּמִנְהַג הַמְדִינָה** כל מה שהבעל מוסיף כנגד נדוניית מזומנים ופוחת כנגד נדוניית מיטלטלים אין מוספים ואין פוחתים אלא כפי מנהג המקום. וכך פוסק הרמב"ם.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)